

ГЛАСНИК

НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ

УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

Година 1
Број 6.

ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50 ДИНАРА
ПОЛУГОДИШЊА 25 ДИНАРА
ОГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ТАРИФИ

КРАЉЕВО
19. октобра 1933 г.

Уредништво и администрација
Цара Лазара 36.
РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЂАЈУ.

Издаје сваког
Четвртка

КРАЉЕВО У БУДУЋНОСТИ

У једноме од ранијих бројева овога листа изнели смо, онако узгред, слику Краљева како је оно некад било и његове прилике данас. Ми смо сликали без ретуширања, и није онда чудо, што се неким та слика није допала. Од фотографа се обично тражи да своје објекте улепшава. Код нас то није случај. Због тога можда љутња и протести.

Али, без обзира на све то — што је уосталом и мање важно нама је главни циљ био да истакнемо Краљево с целокупним његовим животом као један проблем. Збиља, сваки мора признати да се ова мала варош која се за неколико година утростручила и која ће се, по мишљењу њених познавалаца, за годину - две још оволико увећати, да се она налази пред многим културним и социјалним питањима, која траже решење. Пред истином не треба очи затварати.

Географски положај овога места, његове саобраћајне прилике (укрштање Север - Југ и Исток - Запад) учиниле су и учиниће да оно ускоро постане наш најјачи индустријски центар. За сада је та индустрија у државним рукама; али ако се привредне прилике, као што се цело свет нада, побољшају, развиће се у њему и приватна индустрија. Највише ће хиљаде нових радника и чиновника и једно ново струјање осетиће се градом.

Зар се с тим неће појавити и проблем станова и нових грађњи, проблем школских просторија (који је и сада на дневном реду), комунални проблеми: водовод, канализација и друго? Зар тај прилив странаца неће утицати на менталитет домородаца, на њихов морал, навике и друго, а с тим уједно јавити се тежња за једним ширим културним хоризонтом и за једним новим, бујнијим животом? И зар Краљево онда неће бити „мање своје, више туђе“?

Руку на срце, па се мора признати да Краљево нема своје традиције, нема ни своје историје.

Историје нема, јер је младо Тек у 18 веку се уопште зна за њега, и то под другим именом Оно, дакле, има тек да ствара своју историју, која ће бити једна од најлепших

Свет је, мора се признати, врло бистар. То је углавном, досељеник из непосредне близине с југа и нешто са севера. Динарског типа, и ако с доста мешавине, овај елемент има пуно смисла за борбу и самоодржање, али ће инвазија страног света бити толика, да ће он убрзо изгубити и оно мало индивидуалности, што ју је до сада сачувао. Јер, треба подвући и то, у Краљевоу је мало „оцаковића“, већином је све сам „скоројевић“. Интелигенције мало, културан живот минималан.

Међутим, јака интелигенција и моћан културан живот учинили би много да се живот у Краљевоу креће оним путем, који би за домородце био најповољнији, а не да лута разним правцима.

Физиономију будућег Краљева може створити само јака и добро организована интелектуална омладина (било из трговачких или чиновничких редова). Она треба да зна шта хоће, и да се отима. Да се отме најпре од уплива „бивших“ људи, били то политичари, привредници, или ма који јавни радници. Она треба да покаже једно ново струјање, толико потребно овом месту у коме живот превире. Она мора да истражује нове путеве, нове циљеве. У свему да води прву реч. Да своје слободоумље високо цени (јер за њу нема стеге и граница) и да увек уложи свој мушки протест.

А многе ствари у Краљевоу пролазе без ичијег протеста. Увек само „Амин!“ Разуме се, онда, да у таквој средини нема прогреса, и свако правдање кризом, у ствари је нојево заглавање главе у песак.

Тешко је легимиче предвидети како ће се Краљево развијати у будуће, Али је лако закључити, да у том његовом развијању домородци морају водити прву реч, ако не желе да им други „капу кроје“. Н.К.

Капитална Вредност задругарства за наш земљорад. свет

Задругарство као целина, јесте скуп више грађана, који уживају сва грађанска права и који се спајају у једну целину са једним истим циљем и једном тежњом међусобном узајамном помагању - материјалном и моралном, ширење међусобне слоге и љубави и ослобођењем од експлоатације појединаца према широј заједници, наиме ослобођењем од многих капиталистичких друштава (банка) и стварања кредита из својих сопствених материјалних средстава.

База на којој почива задругарство јесте штедња. Штедња је битни услов среће и благостања, јер се њом ствара сигурнија егзистенција појединаца — земљорадника — његовог потомства и целог људског друштва. Но да би се могло штедети треба имати шта уштедети, а да задругар има шта да уштеди потребно је да ради. Излази да је рад основ на коме почива живот земљорадника а са њим и задружног покрета Рекох радити, но тај рад треба паметно искористити, Трошити снагу, трошити оно велико благо, које је природа дала човеку ни зашта и од ње не видети користи, то није рад, то би се пре могло назвати нерад, јер нерадом се исто толико постиже колико и неразумним радом. Како се за дружни покрет највише развио код земљорадника, и како тај покрет по свом природном склону припада земљораднику то ћемо о томе раду и говорити у чисто земљорадничком смислу, а то је оно чиме се наш земљорадник највише бави: обрађивањем земље и производима које нам земља од разумнога и паметнога рада пружа.

Земља је ту, земљорадник је ту, и снага је ту, која ће од обичне земље да створи себи насушну храну и све остале животне потребе које су човеку као телесном бићу потребне (битне). Наша народна изрека каже: „како семе посијеш, онако ће и да никне“ „какав рад утрошиш, онакав ћеш плод добити“. Излази да свако парче земље треба искористити ма у коју врсту земаљских произво-

да за које је то парче земље способно да се искористи. Једна је истина велика, тешкоћа и недостатак за наш земљораднички свет, што незна и нема помагача за овакво искоришћавање земље. Тај недостатак у толико више допуњује неписменост и неактивност нашег земљорадника да тражи литературе из те области.

Постоји и има безброј књига и листова који упућују нашег земљорадника на рационално образовање земље, али се наш земљорадник мало или тако рећи ни мало не интересује читањем поучних књига из области земљоделства и ретко ће те где наћи којег земљорадника, који прима и прати неки земљораднички и пољопривредни лист.

Заиста колика је кривица од самог земљорадника и његове неактивности на томе пољу, као и саме неписмености толико је још већи недостатак што ми немамо велики број стручњака за тај рад, као што је то случај у другим културним земљама Чехословачке, Пољске, Француске, Швајцарске, Данске и много других, где свака општина има свог економа кога држава плаћа и овај обилази дневно сваку кућу, пружа савете, испитује способност земље, за који је земаљски производ способна и тиме пружа земљораднику могућност за паметан и озбиљан рад. Како је ово један од најглавнијих недостатака, јер наша земља нема могућности да пружи свом земљораднику оно што пружају друге земље свом земљораднику, она се је ипак заузела да нашег земљорадника дигне из зачмалости, да га пробуди из летаргије земљорадничке зачмалости и да га споји у један земљораднички покрет — задругу — одакле ће много црпети јер му на овај начин допуњује и пружа помагача у његовом животу и раду. Задруга као целина има више смисла, има више времена да се бави читањем појединих листова из области земљоделства.

КРОЗ ДОЊУ ГРУЖУ

ПАРКЕТ И КУПАТИЛО У СЕОСКОЈ КУЋИ — УЧИТЕЉ,
КОЈИ СЕ БАВИ ЕКОНОМИЈОМ И СЕЉАК КОЈИ
ВОЛИ ЕСТЕТИКУ — КАРАКТЕРИСТИКА
ДАНАШЊЕГ СЕЛА.

Стара, досадашња њихова кућа, која је већ потрајала и склона паду, срушиће се. За краће време, не више од две, три недеље и сви радови око наведених објеката биће завршени. Село Чукујевац добиће, као прво село у Шумадији а могуће и у границама предрадне Србије, велеградску кућу са одговарајућим комфором.

После разгледања а на позив гостољубиве баба Љубице, поседасмо на треножне столице испод трема старе, трошне куће и уз чашице изврсне „препеченице“ провелисмо једно краће време,

— „Видите, поче баба Љубица, многи нам пребацају да је ово луксуз. Међутим, мисмо ти сељаци, робови свог рада! Сво задовољство нам је поготову у једу и пићу. Па и приликом разних светковина, свадби, слава, сабора мислимо само на то двоје. И после тешког сељачког рада, и после весеља легнемо — где и како?! Неокућани и нечисти! А пола века човек проведе у спавању! Видите, наставља живо баба Љубица, то нас је и натерало да направимо купатило и здраве собе и друго што сте видели. Нисмо ми више онакви какви смо раније били! Знамо и ми шта је лепо и боље! Били су наши људи, за време овог рата, нецеменуо се више, по свету, — и видели како живи и други свет! Зашто неби могли и ми да се угледамо на њих?“

— „Зашто зидате две куће, упадамо у реч баби, код вас је мало чланова у кући!“

— „Па, ова довршена биће за госте: а ова са купатилом за нас!“

— „А, је ли, баба, запиткујемо је даље ми, а колико кошта све до сада?!...“

— „То непитај, синко! Само штала кошта близу сто хиљада! А ово остало, прогутало је много и много!“ Лека то зна!

Опраштамо се са бабом и њеном снајом срдечно и собећањем да ћемо поново доћи када буду освештавали кућу.

Село Чукујевац има своју земљу. Кредитну Задругу, певачку дружину, дилетанску трупу а кроз који дан основаће се и сеоска соколска чета. Најзад има и своје знаменитости. Наиме, на брегу званом „Градиште“ налазе се и дан данас добро очуване земунице од камена. На врху брега пак налазе се развалине, по предању, Јереминог града.

Поред тога, у једном забрану на т. з. месту „Старо село“ и „Селиште“ налазе се развалине неке цркве где с времена на време народ пали свеће и моли се Богу.

Вредно је овом приликом истаћи и цекмезару Обрена Карајовића, ратног инвалида, која запослава један добар број сиромашних чукујевчана.

Далеко за собом оставили смо напредно село Чукујевац а још увек брује ми у ушима речи баба Љубичине: — „Зашто неби могли и ми да се угледамо на њих?“

На њихове добре а не и рђаве стране. Шта ће многим девојкама и младим женама, које сам за ово кратко време проведеном у овом селу видео хаљине од фабричне тканине, ципеле и пудер?!

— Зашто? М. В. Петровић.

(свршетак)

Јединство Сокол. васпитања

Све особине које морају развити у себи, његово лично васпитање као и његов однос у друштву, све то сачињава једну целину: суштину соколске мисли. Све треба дати за целину и све жртвовати напретку и срећи свог народа.

Из овога проистиче и смисао и значај соколске дисциплине. У Соколству сваки добровољно уноси сав свој рад за добро целине. Отуда је и Соколска дисциплина унутрашња, а тиме и много дубље укоренења и јача Закону, прописима и наредбама покоравамо се драговољно.

Нарочито је важно за јединство Соколског васпитања да се вежбања у телесном и духовном и правцу допуњују: дисциплином покрета при телесном вежбању уоче се од-

ређеност, воља, способност извођења у дело, издржљивост пажљивост, самосталност и владање собом. Таборованњем и излетима се оплемењава мисао, осећање дивљења, снажи дух, али снажи и тело и здравље челићи.

Јединство соколског васпитања спроводи се у свему, а нарочито у соколским друштвеним школама.

ЗАНИМЉИВОСТИ

ГУША И ГУШАВОСТ

Гушавост је специјална појава извесних покрајина. Тирол и неки крајеви источне Финске на гласу су са гушавости не само својих становника већ

НАШЕ СЕЛО

— КУЛТУРНО - ПРОСВЕТНА АКЦИЈА У НАШИМ СЕЛИМА

Напредно село

На десној моравској обали Краљево — Чачак у врло дивној и непрегледној равници налази се веома напредно и богато село Обрва. Сељани су врло бистри, активни и предузимљиви људи. У доба ове страшне и незапамћене привредне кризе, наспрот свима препрекама агилни сељани довели су једногласну одлуку да подигну у селу нову планску школу. Школа је већ сазиђана и ускоро ће се покрити, али за довршење потребна су још велика материјална сретства.

Иницијативу за ову корисну замисао дали су: г. г. Драгиша Цогољевић учитељ, Милан Ерић, Радојко Јовандерић, Радисав Николић, и др. од којих је Милан Ерић дао бесплатно плац за школу у величини око хектара приплодне земље.

Место кафане школу.

На периферији нашег среза а на бановинском путу Краљево — Мрчајевци налази се село Тавник, које спада у доста сиромашна села. Сељани увиђајући неопходну потребу за подизање једне основне школе, због финансијске немогућности решили су, и од некадашње кафане у којој се сејао разврат и неморал створили су школу, коју сада похађа око 150 ученика-ца.

Нова општинска и школска управа, најбоља су гаранција да се створе моралне и материјалне могућности ради подизања нове планске школе.

Пример за похвалу.

Село Рибница по свом географском положају игра веома значајну улогу, јер непосредна веза са Краљевом даје јој још већу вредност, а перспективе будућности уродиће бољим плодом да и Рибница као предграђе Краља, обезбеђено од елементарних непогода — поплаве од реке Ибра — постане

оно што су јој природне лепоте дале — главни и саставни део Краља, — на чију ће се територију Краљево морати насељавати и распростирати.

Рибница настањена између два бановинска пута, Краљево — Крушевац и Краљево — Жича — Матарушка бања, кроз коју пролази река Рибница и железничка пруга Краљево — Гоч баш због тога има необичан, и изванредан положај. Заиста, све те природне лепоте слабо би дале ма какве користи, да није људи, који те природне лепоте искоришћују и унапређују. Поред многобројних грађана који служе на част селу и околини, нарочито се истиче фамилија Савић, међу којима нарочито се одликује г. Момир Савић, индустријалац. Г. Савић је човек необичног карактера, по свом темпераменту веома блага душа, који је највише дао на добротворне сврхе, од којих се истиче: подигао је споменик палим борцима из села Рибнице у вредности око 80.000. дина; поконио је општинску зграду и довољан простор земљишта у вредности око 100.000 дина; највише припомогао за куповину школе, која га кошта око 20.000. дина.

Г. Савић је сада претседник и општине, који је изабран последњих избора апсолутном већином, и прва му је брига била да отпочне на унапређењу свога села, а међу првим значајним комуналним пословима отпочео је оправку путева, који су били за сваку осуду. Намерава да дозиди још 1 — 2 одељена уз досадашњу школску зграду; обећава да ће земљорадничкој задрузи поклонити потребно земљиште за подизање свога дома. Нарочито му је стало да подигне насп — одбрану од хуприје на левом страном уз Ибар, или бар до буњачког имања. На тај начин обезбедио од сваке поплаве један веома велики комплекс земљишта, које намерава употребити за насеље — предграђе Краља са пијацом и др. потребама.

Изнесећи овај изванредан случај, надати се да ће се и други угледати на овај пример, а г. Савићу желимо да и даље чини неизмерна добротворства на славу своју и свога дома.

и животиња. Тамо су врло чести случајеви средње и лаке гуше. Па и код нас има крајева где је гушавост честа појава на пр. у околини Н. Пазара. Утврђено је, да се гушавост може радикално спречити ако се као првенствено средство употребљава слабо јодирана кухињска со. Том методом лечења и одстрањивања гушавости постигнути су одлични резултати у Финској.

РАДИЈУМ

Овај чудновати елемент, о коме се данас много говори и пише нарочито у медицини с обзиром на његову велику примену у лечењу тешке болести рака, први пут је пронашао из његове руде брачни пар г. и г-ђа Кири у Француској. Године 1907 нађена су најбогатија налазишта радијумове руде у Јо-

ахимову у Чехословачкој. Од године 1914 до 1922 главни произвођачи радијума биле су Удружене државе Сев. Америке. Цена је радијума била тада 6.720.000 дина по граму. Од године 1922 откривени су нови богати рудници радијума у белгиском Конгу у Африци. Прерада радијума из његове руде је необично тешка. Из једне тоне руде (1000 кг.) извади се тек 66 хиљадетих делова грама док целокупна годишња производња у Конгу износи око 70 грама Друштво Union Miniere које врши ову експлоатацију у белгиском Конгу произвело је до сада око 350 грама радијума што је релативно много кад се упореди с досадашњом светском производњом радијума која износи 500 грама. Због ове веће производње цена радијуму је пала на 3.640.000 по граму.

ПОДЛИСТАК

ИЗ РАТНИХ УСПОМЕНА

Писмо једном свом пријатељу писано у Марсељу
8. јуна 1918 године.

Добио сам твоје драго писмо из Бордоа. Обећао сам ти опширније писати. Ево, да ти испуним дату реч.

Већ је 2 године и 7 месеци од оног студеног новембарског дана, када смо се срели 1915 године у селу Шљивову (приликом нашег отступања испред Бугаро — Немаца. Тај сусрет с тобом остаће ми за увек у живој успомени. Дочекао сам те и примио на преноћиште у свом војничком шатору на хладној и смрзнутој земљи. Цвотали смо целе ноћи и разговарали с тадашњим догађајима с вером у бољу будућност. Ујутру кад смо се пробудили а наш шатор обложен чврстом леденом кором.

После разјављања с тобом дуго сам размишљао о томе како је човек слаб пред великим догађајима. Оставља све, одваја се од свега што му је мило и драго само да спасе свој голи живот. Размишљајући о томе било ми је необично тешко. Питао сам се: „Зашто сад нисам с онима које волим да заједно с њима поделим тежину догађаја. Али и у тако сентименталном размишљању сећао сам се речи нашег великог дипломате и државника пок. Милована Милосавића, који је некада говорио: „Наш мали чун Србије ми смо везали за велику лађу Тројног споразума. Ако се баш и деси, да бура преврне чун Србије лађа споразума ће га извући“. А у вези с тим и још његово: „Тамо далеко на хоризовту видим да се рађа једна сјајна звезда. То је звезда Србије“. Вера тога човека у сретну звезду Србије била ми је на уму и онда, кад сам остављајући Србију пролазио преко Албаније, почев од Љум куле, до Каваје, путем смрти и ужаса на коме се одиграла трагедија и страдање нашег народа. Први дужи одмор био нам је у Каваји. Ту сам се први пут од почетка рата сусрео с мојим старијим братом. Како је био радостан тај сусрет што га видим живог и здравог. Прошао је туда без задржавања на челу једне колоне од 60—70 људи и 20—30 изнемоглих и мршавих коња пут Валоне. А где су вам топови упитали га жалосно. Он ми објасни да је био заиста дирљив и тужан моменат за све њих кад су их морали због непроходног пута оставити. Војници су, рече ми, са сузама у очима пи- критом разнели топовске цеви а остало разлупали и спалили да не би пали у руке непријатељу.

Са својим командантом, три друга наредника и остацима своје јединице од 20 људи већином из валевског округа и ја сам прошао истим путем од Каваје до Валоне, путем засејаним гробовима и неукопаним лешевима наших резервних трупа и регрута. На песку између с Арте и морске обале опкољени жацима провели смо читав месец и више дана. Почесмо нестрпљиво бројати дане кад ће нас пребацили на Крф, где се остаци наше храбре војске налажаху на путу опорављања и припреме за нова херојска дела. Марта 26. године 1916 и нас искрца на Крф једна италијанска лађа.

Са својим бујним зеленилом и средоземним воћем Крф ми се после Албаније учинио прави рај на земљи. Сутра дан по доласку посматрао сам смотру ново формираних српских трупа пред Њ.В. Престолонаследником Александром. Дрхтао сам од радости и сузе су ми саме текле низ образе. Нисам могао веровати својим очима. Питао сам се, да ли је могуће, да су то они страдалници из Албаније. Све се то поправило и обукло у нову униформу каки боје па ти милина погледати. Судбина је хтела, да је моја јединица као што горе напоменућу изашла међу последњим из проклето-

Албаније али сам зато био поштеђен страшног призора да видим Видо, острво смрти и како са њега Плава гробница гута свакодневно небројене жртве оних који изнемогли и потпуно исцрпљени пређоше Албанију. Доцније су ми неки другови показивали фотографије живих људских скелета који су умрели на том острву.

На Крфу се наћох са својим млађим братом, лекаром. Он ми поможе да се окупам, пресвукох и изврших парну дезинфекцију одела. После неколико дана наша јединица би разформисана а ми упућени у своје старе јединице. Тако се ја јавих Дунавској дивизији а одатле ме упутише у 3 чету 1 батаљона XVIII пешад. пука који се тада налазио у с. Брагњотици. Логорovali смо под маслинама којих је пућ Крф. Препричавало се о преживелим догађајима а кад кад се чује и песма пуна туге и чежње за изгубљеном отаџбином:

„Тамо далеко крај плава Дунава“
„Тамо је земља моја, тамо је Србија“

Месеца маја с Крфа нас пребацише савезничким лађама у Солун а одатле смо пешке отишли на логоровање у с. Галатиште на 33 км. западно од Солуна. Пошто смо се сместили, подигли шаторе и заклоне од шуме почесмо пешачку обуку по највећој врућини. По завршеној пуковској обуци упутише нас на фронт. Положеј мога пука био је на Чеганској коси више Островског језера. Првих дана по доласку Немци су нас страшно бомбардовали из аероплана. Наши не беху још припремили противавијонску акцију па су се они дрско спуштали аеропланима до самог језера, гађајући бомбама све логоре и позалину. Морам признати да ми је то аеропланско бомбардовање одузело сву кураж. Сваког дана изручивало се над нама 20—30 бомби. Баш у непосредној мојој близини погинуо је Мирко Мишић, адвокат из Београда. Једно парче бомбе разнело му целу лобању. Сиромах Мирко! Тек што мине опасност од аероплана а Бугари распале топском паљбом па се не зна шта је горе. Срећом ту нисам остао дуго. После три месеца живота на фронту, без имало одмора у сталном страху од топовске команде и бомбардовања стиже наређење, да се упутим у Солун на војно телеграфски курс. Тако ти ја једног дана страх с Чеганске косе а све се обзирем, да ме која од оних што кроз ваздух парају страшно „фи-ју“ не распали на измаку с фронта. У острву се уквцах у воз а сутрадан осванух у Солуну. Ту сам затекао око 100 које ста-

ријих које млађих другова, који су такође били повучени са фронта и упућени на телеграфски курс. На курсу смо били све до конца фебруара 1918 год. и исти с успехом завршили. У том времену живели смо братски и другарски. Било је и пријатних часова. Нарочиту живост и расположење уносио је у нас друг Аца Милићевић са својим досеткама и пригодним песмицама о нашем животу и раду на курсу. Било нас је сличних чувеном Спири Звездановићу ђаку од „шумарски курсови“ који је чекао, да му се знање из „табаци прештампа кроз јастук у главу“.

Почетком 1918 год. изгледни на крају победу нашу и наших савезника постајали су све јаснији. Зато без сумње надлежни одлучише, да нас упуте у Француску на одмор и дивршење студија.

Почесмо се спремати за пут срећни, што ћемо видети Француску, која беше већ задужила нашу нацију многобројним добротворствима а коју смо сви волели као своју другу отаџбину и ако је још нисмо познавали. Концем месеца фебруара 1918 г. стигосмо на Крф, где се налазила наша Влада и Народна скупштина. Марта 4 око 4 часа по подне уквцасмо се једна група нас Срба око 54 на броју у талијанску лађу „Адријатико“ ради транспорта

у Италију па одатле у Француску. Сем нас Срба у лађу је било још других путника: 10-15 талијанских војника који су путовали у Италију на отсуство, два Француза и око 220 Грка, људи, жена и деце. У први сумрак кренусмо из Крфског пристаништа, праћени с једним италијанским торпиљером „Албино“ Весели што идемо у вољену Француску певали смо и ћертали у пријатном расположењу до касно у ноћ. Ал! не лежи враже! Где је срећа ту је и несрећа. Та ноћ између 4 и 5 марта по старом кален. 1918 г. остаће ми као најјача успомена. Око пола ноћи умуче песма и разговор. Сви се повукоше у кабине на спавање. Сматрајући пратњу италијанског торпиљера као сигурну заштиту ма какве непријатне евентуалности био сам неопрезан, да се не снабдем појасом за спасавање. Доцније сам увидео, да треба послушати ону народну изреку „Злв не требало“. Пошто се на време не снабдем појасом за спасавање реших се, да обучен останем у рестерану и тако заспах на једној фотели наслонен челом главе на сто. Око 2 часа после пола ноћи трже ме из сна јак и оштар удар у бок лађе а потом експлозија!

(Наставиће се.)

В. Т.

† Јовица Стојковић

СПОРТ

15 октобра премину наш угледни грађанин и дугогодишњи претседник општине г. Јовица Стојковић. Његовом дугогодишњем раду и заслугама одали су Краљевчани дужну пошту. У име општ. и града Краљево опростио се са покојником претседник општине г. Милан Јовичић, који је у кратким потезима изнео сав његов неуморан рад и заслуге за Краљево.

Пред гимназијском зградом говорио је г. Трифуновић, директор гимназије, јер је врли покојник и гимназију задужио својим радом.

Погребу је присуствовао велики број грађана.

НОВИ УПРАВНИК ПОШТЕ.

Указом Њ. В. Краља П. Т. Бр. 66101 од 21 августа прештењен је из Београда за Краљево Г. Миланко М. Миливојевић управ. V групе.

НОВИ СРЕСКИ НАЧЕЛНИК.

Указом Њ. В. Краља од 5 октобра — III — бр. 34.481 постављен је за начел. VI групе ср. Жичког г. Бранковић Добросав из Параћина.

КРОЗ КРАЉЕВО

Куда ћемо данас!

Хотел Европа: првокласна музика са одличном певачицом.

Хотел Београд: салон музика.

Хотел Југославија: сваке недеље матине.

„Гранд“ дамен — капела.

„Раднички“ и „Жича“ 2:0 (1:0)
Рез. „Рад.“ рез „Мораве“ 0:1

У прошлу недељу одржане су две утакмице и то: првенствена између „Радничког“ и „Жиче“ а предигра овој, пријатељска између рез. „Радничког“ и рез. „Мораве“. У главној борби „Раднички“ као бољи однео је победу са рез. 2:0, а у предигри рез. „Мор.“ тукла је рез. „Радн.“ са 1:0.

Што се тиче игре, коју су предвели „Раднички“ и „Жича“ била је врло слаба и пуна грубости. Играчи и једног и другог тима ударили су лопту просто онако насумице, фауларали једно другог, па се чак и тукли (Шићко и Властовац).

Сам судија сноси највећи део кривике за ове грубости, јер је био врло слаб и није хтео на време да их спречи.

Идуће недеље сусрећу се „Ибар“ и „Раднички“ у последњој првенственој борби ове јесени за првенство Краљева. И ако је „Ибар“ фаворит, ипак се очекује јак отпор „Радничког“ и наравно боља игра него ове до садање.

СЛУЖБЕНЕ ВЕСТИ З. С. У.

Западне Моравске Жупе.

На седници Управног Одбора, одржаној на дан 13 окт. м. дојте су следеће одлуке:

1. Опомињу се клубови на територији ове жупе, да исплате дужни прирез — звлаучно од 31 окт. 1933 г. рок 5 дана, у противном биће предложени на суспензију.

2. Дежурни члан жупе на утак. „Ибар — Раднички“ у Краљеву на дан 22. окт. м. биће: г. Никола Кузев.

3. Дежурни члан Жупе на утакмице „Бра — Таково“ у Ужичу на дан 22. окт. м. биће: г. Иван Тирковић. Сву пошту дост. г. Стојићу стави В. Путиња бр. 17.

ДОМАЋИЦЕ!

У вашем је Сопственом и Здравственом интересу, као и Ваше деце да пијете чисту

јечмену млевену кафу; Нарочито се прегоручује против мане срца и својим

пријатним укусом изазива јачање апетита. Ову врсту јечма фабрика

производи у сопственим баштама и њивама, те се препоручује

као одличан квалитет. Добићете у свакој бакалској радњи

по цени 8 динара килограм Сопствена Фабрика

млевеног и прженог малцованог јечма.

ИЛИЈЕ Н. ОБРАДОВИЋА - Крагујевац 1—2

улица Вука Караџића 14. Т Р Г. преко пута муш. Гимназије.

МОДЕ САЛОН „МАРИЦА“

Кр. Петра 28. — КРАЉЕВО — Кр. Петра 28.

Препоручује својим поштованим муштеријама велики избор најмодернијих ШЕШИРА и модела, уз цену од 50 дин. па на више. Преправљамо све врсте женских и мушких шешира по побољним условима. Примамо бели без на израду, као и сав остали ручни рад, монтирања абажура и украсних јастучића

Имамо велики избор шаблона за труковање.

1--2

САЛОН „МАРИЦА“

НА ЗНАЊЕ!

Препоручујем цењеним муштеријама да сам за наступајућу сезону добио Мануфактурно Галантеријске робе а коју ћу дати по најнижим ценама, а нарочито велики избор модне женске и мушке трикотаже, мушких штофова - бањона, краватни, крагни, ћарапа, веша мушког - женског и ташни

ПРЕГЛЕД РОБЕ СЛОБОДАН БЕЗ ОБАВЕЗА НА КУПОВИНУ.

С поштовањем,

МИЛОВАН ЈОВАНОВИЋ
35. Милоша Великог 35.

Помодна Мануфактурна Галантериска трговина и
Стовариште собног намештаја.

Војислава Д. Ђорђевића

КРАЉЕВО

КРАЉЕВО

Поред своје Мануфактурне робе добио је за удаваче велики избор кревета, отомана, јоргана, креденаца, комплетних соба, астала, столица и др. домаћа израда намештаја

ЦЕНЕ СОЛИДНЕ:

НА ЗНАЊЕ!

Издаје се одмах под закуп дућан у партеру са два споредна одељења и стан на спрату од 4 одељења у улици Милоша Великог 21.

За услове обратити се

1--3

АНКИ Св. БУГАРЧИЋА

Милоша Великог 77.

РАДИОНИЦА КОД БАТЕ!

Вршимо оправке свој обући са најсолиднијим материјалом и то:

МУШКИХ ПЕНЦЕТА	19--
ЖЕНСКИХ "	15--
ПОПРАВАК ШТИКЛЕ	Мушке 8--
	Женске 5--

Ситне оправке вршимо бесплатно.

„Баџа“

1--3

РАДИОНИЦА КОД БАТЕ!

Претплаћујте се на

„Краљевски Гласник“